

185.  
Per amor de Deu!

- A les Gironines.

(Mirant al premi de la flor natural.)

Per si alguna vol casarse,  
vos diré 'l men dot quin es:  
tinch mi arpa sense cordes,  
una borsa sens diners,  
un bagule tot buit de roba  
y mi gran cap... sense cervell.

Una pubilleta  
per amor de Deu!

Quan ma mare, la miseria,  
va dictar son testament,  
com de gina badallava,  
se li va apagar la ven,  
y 'l notari va quedar-se  
sense podè' entendre res.

Una pubilleta  
per amor de Deu!



Ay, badall de ma marçeta,  
t'has puclat toti los meus bens;  
mes es tant lo que t'estimo  
que badallo jo també;  
mes ay! que ni obro la boca  
no puch may passarhi res.

Una pabilleta  
per amor de Deu!

---

Ay, badall de ma marçeta,  
com de tu. ne quedat hereu!  
Ja de tu la gram me tracta  
y les dobles de vosté,  
per companyany finch la tristesa,  
l'alegria no m'conceix.

Una pabilleta  
per amor de Deu!

---

Bant de bó qu' una ninyona  
de bon cor avuy trovés,  
que 'm posés corda a l'arpa,  
a la bossa algun diner,  
y ab bagul me posés roba,  
y 'm posés a to 'l cervell.

Una pubilleta  
per amor de Deu!

